

РЕШЕНИЕ

№ 3533

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6618** по описа за **2010** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 11.05.2010г. по НАХД № 10837/2009 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 104 състав е отменено наказателно постановление (НП) № 22-2201130/16.04.2009 год., издадено от директора на Д. „И. по Т.” – С.. С НП на Рауф С. Ахундов в качеството му на управител на „Рила Стил” ЕООД е наложена глоба в размер на 2000 лв., на основание чл.415, ал.1 от Кодекса на Т. (КТ), за неизпълнение на предписания, дадени от контролни органи при инспекцията.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от административнонаказващия орган, с която се иска неговата отмяна като неправилно. Ответникът по касационната жалба и представителят на С градска прокуратура изразяват становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, Седми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от

активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Макар да не споделя правните изводи, изложени в мотивите на оспореното решение, настоящият състав намира последното за правилно като резултат, по следващите съображения.

Видно от приложения в преписката протокол за извършена проверка в периода 7-11.07.2008г., по т.9 от предписанията не е посочено кое лице е отговорно да осигури метрологично парогенератора и маркирането на скалата. Дори да се приеме, че това е работодателят, както в предходните точки от предписанията, то дружеството – работодател подлежи на имуществена санкция съгласно чл.415, ал.1 КТ. Същата разпоредба предвижда и глоба за физическите лица, но в случая не е налице предписание, адресирано лично до прокуриста, т. е., не се установява негово лично задължение, което не е било изпълнено. В тази връзка следва да се отбележи и, че при неопределеността на предписанието, в НП не е налице и обсъждане, защо административнонаказващият орган е приел конкретно това физическо лице за отговорно. Обстоятелството, че санкционираното лице е прокурист на дружеството, само по себе си не е достатъчно да обоснове отговорността на същото лице за неизпълнението на това предписание. Видно от приложенията в преписката писмени доказателства, най-малко едно друго лице е предприело действия в изпълнение на предписанието, а следователно – достатъчно вероятно е тази дейност да му е била възложена и изпълнението да е била негова отговорност. По тези съображения, фактът на извършването на нарушението от санкционираното в случая лице не е несъмнено установен

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.05.2010г. по НАХД № 10837/2009 г. на С районен съд, НО, 104 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.